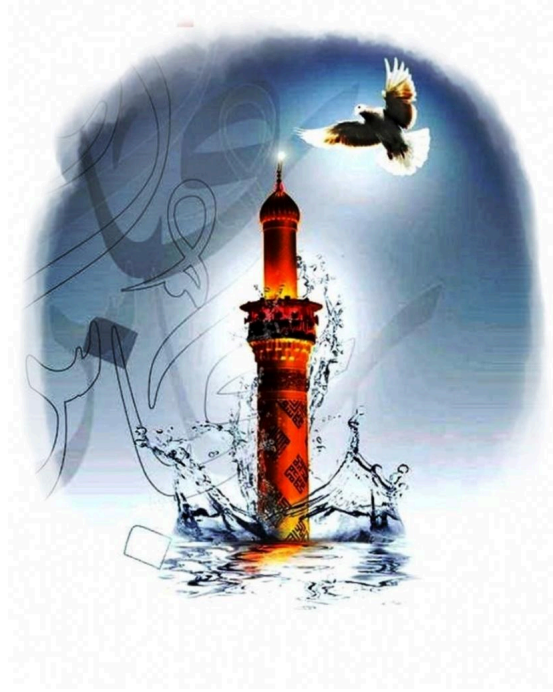

Omuzuma Dokunsa

– redfer · 26 Kasım 2024

Peygamberimiz H.Muhammad Mustafa (s.a.v)in hatırasına ithafen
Hayat hikayesinin 50.bölümü
Haydi Hayırlısı.50. bölüme ulaştık.

*

yapıp ettiklerimle değil de,
yapmak istediklerimle alsa boyumun ölçüsünü
bitirdiğim işlere bakarak değil
içimde büyüttüğüm hayallerimle takdir etse beni
elimden gelenleri değil sadece
kalbimden geçenleri tartsa terazisinde

yapamasam da,
yapmak isteyişimle yapmış saysa iyiliği
düşünüp tasarladığım kötülükten vazgeçtiğim için
kimsenin vazgeçtiğimin farkına varmadığı kötülükten
döndüm diye
sessizliği bozsa
omuzuma dokundursa merhametini

ettiklerimle değil
edemediklerimle de değil
etmek istediklerimle
edemedim diye kendimi paralıdıklarımla
kıymet biçse bana
hapsetmese beni cüz-i irademe

elimin eriştiği yerin sığılığında değil
hayallerimin göğüne saldıgım uçurtmaların
ufkunda görse beni
sırlı aynasına et kemikten gövdemi değil
dünyaları avucunda eritmeye kararlı ruhumu
konuk etse
bitirdiğim işlerin daracık hacmine sığdırmasa beni

İdeallerimi
kocaman mavi bir gökyüzü gibi sergilese
özlemlerimin her birini, çiçek çiçek gerçekleştirse
tohumlarca filizlendirse,
doyasıya meyvelenmiş bir bahar serinliği tutsa elimden...
arzu ettiğim, umduğum, yoluna düştüğüm,
uğruna çabaladığım ideallerime göre
belirlese beni

yırtılabilir bir perdede
kırılabilir bir zeminde
yalpalayarak yürüyen
sonunda toprakta çürümeye mahkum
bir ademoğluyum ben

ben kimim ki
içimin de içini
Rabbimin nazarına gizli saklısız sunuyorum
etten kemikten gövdeden çıkan eylemlerimle
taş, kağıt ve metalden inşa edilen başarılarımla
ruhum üzerinde yükselen
kalbimle inşa ettiğim
niyetlerim üzere
O'nun rızası olmadan

kimim ben

sadece Bir sensiz olmaz dediği için
O'nun seçimidir varlığım, başkasının değil
O'nun bana rağbetine borçluyum
yokluğuma razı olmayışına borçluyum
eksikliğini eksiklik bilmesine
yeryüzü yalnızlığıma sözüyle eğilmesine

dudağıma söz koymasına
her düşüşümde beni kaldırmak için
rahmet elini uzatışına... borçluyum
yanıldığımda dönüşümü sabırla bekleyişine
unuttuğumda,
yeniden hatırlamamı bekleyişine

şimdi ve burada
bir kul olarak var olan ben
Yaratıcımın, yokluğumda bile
bana rağbet ettiğine şahidim
benzersiz rağbetinin canlı belgesiyim
şefkatli beğenisinin sıcak imzasıyım
buradayım
ve varım

*

efendimiz dönüp süraka'ya baktı
süraka'nın atının ayakları bir anda
dizlerine kadar yere battı
kurtulunca, tekrar takip etti
atının ayakları yine yere saplandı

o vakit anladı ki
ne onun elinden
ne de kimsenin elinden gelmez ki
ona ilişsin
ya muhammed dua et kurtulayım
sana hiç dokunmayacağım
seni takip edecek kimselere de

senden hiç bahsetmeyeceğim

server-i kainat efendimiz dua etti
Cenab-ı Hak ,duasını kabul etti
süraka'yı o müşkil durumdan kurtardı
süraka resul-i ekrem efendimizin yanına vardı
kendisini tanıttı

ilerde islamiyetin her tarafa
hakim olacağı mülahazasıyla
bir emanname istedi
resul-i kibriya
kendisine yazılı bir emanname verdi
hz.ebu bekir yazdı emannameyi

süraka,
ey Allah'ın peygamberi,
emret istediğini yapayım...dedi
resul-i ekrem,
git, öyle yap ki, başkası gelmesin
efendimizden bu talimatıyla
derhal geri döndü

arkadan gelen kureyş takipçilerine
ben buraları arayıp taradım
kimseyi bulamadım
başka tarafa bakalım
diyerek onları geri çevirdi

kaderin tecellisine bakınız ki,
günün başlangıcında sevgili peygamberimiz (s.a.v.)i
ele geçirip öldürmek için
atna atlayıp takibe çıkan süraka
günün sonunda,
aynı zatın bir muhafızı oluyor
onu düşman takibçilerinden korumaya çalışıyor

sonraları ebu cehil,
süraka'nın bu haline vakıf olunca

pek ziyade gadaba geldi
onun gayretsizliğinden sıkça bahsetti

mu'cize-i ahmediyye'ye şahit süraka da ona
eğer atının ayaklarının yere gömüldüğünü göreydin
sen de muhammed'in peygamberliğine iman ederdin
şiiyle cevap verdi

hicretin sekizinci senesinde
resul-i ekremın huneyn gazasından dönüşünde
huzur-ı risalete emanname ile gelecek
islamiyetle müşerref olup
peygamberimiz (s.a.v.)in iltifatına mazhar olacaktı

daha sonra
resul-i ekrem beraberindekilerle
kızgın çöller üzerinde yol almaya başladı yine
sanki alev yağıyordu gökten
kızgın kıvılcımlar fıskırıyordu yerden

hz. zübeyr bin avvam, şam ticaret kafilesiyle
medine'den mekke'ye gitmekteydi
yolda resul-i kibriya efendimizle karşılaştı
bire beyaz şam maşlahı giydirdi
peygamberimizle hz. ebu bekir'e

resul-i kibriya devesini süratlendirdi
deve sırtında sür'atle yol alan efendimiz
beraberindekilerle amim denilen mevkie ulaştı
sehmoğulları yurdu buraya yakındı

reislerinden büreyde bin huseyb, kureyş'in
100 deve vadini işitmiş olduğundan
seksen kadar adamını da alarak
peygamber efendimizi buldu

resul-i ekrem ona,
sen kimsin diye sordu
ben, büreyde'yim deyince

efendimiz Hz. Ebu Bekir'e
Ya Eba Bekir işimiz serinledi
ve düzeldi ..dedi

peygamberimiz (s.a.v.) tekrar büreyde'ye
kimlerdensind
eslem kabilesindenim
peygamber efendimiz
yine Hz. Ebu Bekir'e dönerek
ya Eba Bekir, selamete erdik

efendimiz,
eslem'in hangi kolundansın diye sordu
büreyde,
sehmoğullarımdanım
bunun üzerine
efendimiz Hz. Ebu Bekir'e,
ya Eba Bekir, okun çıktı buyurdu

fahr-i kinatın akval ve etvarına
metanet ve ağırbaşlılığına
lisanındaki düzgünlüğe
müsahtar ve hayran olan büreyde
peki, ya sen kimsin

resul-i ekrem,
ben, Abdülmüttalib'in oğlu
Abdullah'ın oğlu Muhammedim
Allah'ın resulüyüm deyip
onu islâma davet etti
büreyde, davete derhal icabet etti
beraberindekilerle birlikte
kelime-i şahadet getirerek
müslüman oldu

peygamber efendimiz geceyi burada geçirdi
sabah olunca büreyde,
ya resulallah
yanında bir bayrak olmadan

medine'ye girmen doğru olmaz
sarığını çıkarıp mızrağının ucuna bağıladı
medine'ye girinceye kadar
peygamber efendimizin önünde
onu taşıyarak yürüdü

*

redfer